

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
 Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΙΟΥΖΙΟΣ.

ΕΔΥΤΟΡ Σ. ΜΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
 ἐδρὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΡΡΕΤΩΣΑΝ ΤΟΙΑΥΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ.

Ἡ Κυβέρνησις, φαίνεται ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νήσου ἐν τῷ Νομοθετικῷ κατὰ καθήκον προτείνουν πάντοτε οἰκονομικά μέτρα, ὡς τοιοῦτο δ' ἐθεώρησαν καὶ τὴν κατὰ τι ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν ἀνωτέρων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, προσπαθεῖ ἤδη νὰ στερήσῃ τὴν νήσον πολλῶν τοιούτων, ἀντικαθιστῶσα τούτους ἢ συμπληροῦσα τὴν θέσιν των διὰ ὑπαλλήλων κατωτέρας ἀξίας καὶ ἱκανότητος. Ἰστέρησε τὴν Λάρνακα προέδρου τοῦ δικαστηρίου δημοφίλους, τοῦ κ. Οὐδὲλπωλ, ἀπολαύοντος τῆς ἀμερίστου ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τοῦ κοινῷ συμπάτης τῆς Ἐπαρχίας, προτίθεται νὰ στερήσῃ ἤδη ὁλόκληρον τὴν νήσον ἀρχιδικαστοῦ, μεγίστης γνώσεως κτησαμένου τῶν κυπριακῶν πραγμάτων, τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων, ὡς ἐκ τούτου δὲ δυναμένου ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ ἐννοήσῃ τὸν ἐνοχον καὶ διὰ τῶν πολυπείρων γνώσεων τοῦ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ἐν παντὶ ὑποθέσει, τοῦ Σίρ Ἑλλιοτ Πόβιλ, καὶ, ἐὰν δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ διαδιδόμενα, σκοπεύει ἀκόμη νὰ μεταθέσῃ εἰς ἄλλας ἀποικίας καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελούντων ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἀκριβεῖς σχηματισάντων περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς γνώσεις. Τὰ κυβερνητικὰ ταῦτα μέτρα θεωροῦνται ὑπὸ πολλῶν ὡς ἥμισυ οἰκονομικά πρακτικῶς, μέλλοντα νὰ βλάψωσι μᾶλλον ἢ νὰ ὠφελήσωσι τὴν νήσον, εἶνε δ' ἀπίστευτον ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ ταῦτα ὡς τοιαῦτα, προβαίνει ὅμως ἐν γνώσει τοῦ ἀδικήματος, διὰ νὰ προκαλέσῃ ἴσως τὴν μεταμέλειαν εἰς τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν λήψιν αὐστηρῶν οἰκονομικῶν μέτρων, αἵτινες ὅμως, κατὰ τὰς τελευταίας μάλιστα συνεδριάσεις τοῦ νομοθετικοῦ, ἐξέφρασαν τὴν ἰδέαν ὅτι «δὲν ἐννοοῦσι τὴν λήψιν τοιούτων οἰκονομικῶν μέτρων, ἅτινα θὰ βλάψωσι μᾶλλον ἢ θὰ ὠφελήσωσι τὴν νήσον» ἐννοοῦντες ἀκριβῶς τὰ σήμερον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λαμβανόμενα μέτρα καὶ τὰ παρόμοια.

Οἱ Ἀγγλοὶ κατεργόμενοι εἰς τὴν νήσον ὡς κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, ὄντες δὲ προκατειλημμένοι κατὰ τῶν κυπριωτῶν, ἐξ ἐκθέσεων ἀνακριβῶν, διαστρεφουσὶν τὰ παράπονα καὶ παριστανουσὶν ὡς παράλογους τὰς αἰτήσεις των, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀποστρέφονται αὐτοὺς ὡς διεστραμμέ-

νους καὶ μεμψιμοίρους ἀνθρώπους, μόνον δὲ μετὰ 6—8 ἔτη δύνανται νὰ σχηματίσωσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἀκριβῆ ἰδέαν καὶ τοῦ χαρακτήρος μας καὶ πάσης ἄλλης κυπριακῆς ὑποθέσεως· μόνον μετὰ 6—8 ἔτη δύνανται φυσικῶς τῷ λόγῳ ν' ἀποκτήσωσι τὰς ἀναγκαίας γνώσεις περὶ Κύπρου καὶ κυπριωτῶν, γνώσεις λίαν ἀναγκαίας καὶ χρησίμους πρὸς ὀρθὴν κατανόησιν τῶν κυπριακῶν πραγμάτων καὶ λίαν ἐπηρεαζούσας τὴν τε συμπεριφορὰν των πρὸς τοὺς Κυπρίους καὶ τοὺς τρόπους των περὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν ὑπουργημάτων ἅπερ ἀναλαμβάνουσι. Τὸ τοιοῦτον ὅσον θεωρητικῶς εἶνε ἀληθές, τόσον πρακτικῶς εἶνε γνωστὸν, εἰς ἡμᾶς κάλιστα τοὺς Κυπρίους, οἵτινες εἰς μόνους τὰς γνώσεις τῶν πολυετῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἀμερόληπτον γνώμην των ἔχομεν ἐλπίδας διευθετήσεως παντὸς κυπριακοῦ ζητήματος.

Ὡς ἄλλοτε διευτυπώσαμεν διὰ τοῦ φύλου μας τὴν ἐπικρατεστέραν γνώμην κατὰ τῆς μελετηθείσης τότε, χάριν οἰκονομίας περὶ τὸν μισθόν, ἀλλαγῆς τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, οὕτω καὶ νῦν διατυποῦμεν τὴν κοινὴν ἐκφρασθεῖσαν δυσἀρέσειαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι καὶ ὁ ἀρχιδικαστὴς Σίρ Ἑλλιοτ Πόβιλ μετατίθεται. Ὁ τὰ πάντα μετὰ ζήλου μελετήσας καὶ κατανοήσας, σχετικῶς πρὸς τὸ ἔργον του, ὁ πρὸς τὸ ἰδεῖν ἰδίους ὀφθαλμοῖς καὶ κατανοῆσαι τὰ τῶν κακούργων συνήθη χρησφύγετα καὶ διαμονὰς περιηγηθεὶς καὶ γνωρίσας ὁλόκληρον τὴν νήσον σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν, ὁ τοὺς ιδιωτισμοὺς τῆς γλώσσης, τὰ ἥθη, καὶ τὰ συνηθέστερα ἐπιχειρήματα καὶ μηχανεύματα σπουδάσας εἰς τρόπον ὥστε, ἀνεῦ ὑπερβολῆς, νὰ ἐννοῇ ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πᾶν καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν ἡθικὴν ἀξίαν ἐνὸς ἐκάστου, διατάττεται νὰ διακόψῃ ἀποτόμως τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐξ ὧν τούτων τῶν μελετῶν του, ἐξαχθείσης πείρας, πρὸς ὠφέλειαν, ἴσως, ἰδικήν του, διότι εἰς ἀνωτέραν βεβαίως θὰ διορισθῇ θέσιν, ἀλλὰ πρὸς βλάβην βεβαίαν τῆς νήσου, διότι ὅσον ἱκανὸς καὶ ἄξιος ἂν θὰ ἦεν ὁ ἀντικαταστάτης του, δὲν κατεῖχεν ὅμως καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ δι' αὐτὸ οὐδὲ τὰς αὐτὰς γνώσεις καὶ πείραν ἥτο δυνατόν νὰ προσπορίσῃται. Μ' ὅλην τὴν ἱκανότητα καὶ ἀξίαν του, πᾶς οἰοσδήποτε ἀναπληρωτῆς του, θὰ γείνη παρόμοιος μετὰ τινὰ ἔτη μόνον, ὅτε καὶ

πολλοὶ ἄλλοι ἀντικαταστήσονται ὑπ' ἄλλου. Καὶ τοῦτο διατὶ; διότι οἱ διδόμενοι μισθοὶ δὲν ἐπαρκοῦν εἰς ἄτομα μεγάλης ἱκανότητος. Τούτου λοιπὸν ἐνεκεν αἱ διάφοροι κυβερνητικαὶ θέσεις ἐν Κύπρῳ, χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ ἐκγυμνάζωσι τοὺς ὑπαλλήλους, ἅμα δ' ὡς οὗτοι ἀποκτήσωσι τὴν δέουσαν ἱκανότητα καὶ πείραν, νὰ μετατίθωνται, προοιδιαζόμενοι, εἰς ἄλλας ἀποικίας, διὰ νὰ λαμβάνωσι τὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἱκανότητά των μισθόν, ἀφοῦ τὰ οἰκονομικά μέτρα τῆς Κύπρου δὲν ἐπιτρέπουσιν ἐπαρκῆ μισθοδοσίαν. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἰπωμεν, ἐρρέτωσαν τοιαῦτα ἐπιβλαβεῖς οἰκονομίαι.

Αἱ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ.

Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ἡ Πύλη προέβη κατ' αὐτὰς εἰς σύναψιν τουρκοῖταλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, τῇ δὲ ἀ. προσεχοῦς Μαρτίου 1890 λήγει καὶ ἡ ἐπὶ διαρκείᾳ 28 ἐτῶν μετὰ τῆς Γαλλίας συναφθεῖσα τῷ 1861 τουρκογαλλικῇ σύμβασιν.

Ἡ νήσος Κύπρος ὡς τουρκικὴ χώρα θεωρουμένη, ἐπηρεάζεται μεγάλως ἐκ τῶν μετὰ τῶν κρατῶν τούτων ἐμπορικῶν συμβάσεων τῆς Τουρκίας, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἡ τὰς τύχας ἰθύνουσα ἡ δὲ τῆς νήσου, ὀφείλει, ἐὰν σπουδαίως μεριμνᾷ περὶ τῆς εὐτυχίας τῶν κατοίκων, νὰ διασαφηνίσῃ τὴν πρὸς τὰς ἐμπορικὰς ταύτας συμβάσεις σχέσιν τῆς νήσου, ἥς τὸ κυριώτερον προϊόν, οἶνοι καὶ κομανδαρία, εἰς τὰ δύο ταῦτα κράτη ἐξοδεύεται.

Εἶνε γνωστὴ ἡ βλάβη ἣν προὔξενε τῇ νήσῳ ἡ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐπιβολὴ ὑπερόγκου εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν ξένων οἴνων, καταστέφασα σχεδὸν ἐξ ὅλοκληρου ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων τῆς νήσου προϊόντων, τὴν κομανδαρίαν, ἐξ ἧς τὸ πλεῖστον ποσὸν ἐξέλλετο εἰς Ἰταλίαν. Ἡ κομανδαρία τῆς νήσου εἰσαγομένη εἰς Ἰταλίαν φορολογεῖται μὲ 20 ἰταλικὰς λίρας ἀνὰ πᾶν ἐκατόλιτρον, ἰσοδυναμοῦν μὲ 78 ἐκάδας. Τούτου δ' ἐνεκεν ἡλαττώθη καὶ σχεδὸν ἐξέλιπεν ἡ εἰς Ἰταλίαν ἀποκολὴ τοῦ εἶδους τούτου, κινδυνεύει δὲ νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ παραγωγὴ του, διότι προϊόν ἀνυπεράσπιστον καὶ ἀσύμφορον οὐδὲν ἔχει μῆλλον, ἐγκαταλιμπάνεται δὲ καὶ παραμελεῖται.

Καθῆκον ἀπαραίτητον ἔχει ἡ Κυβέρνησις νὰ προσκατεύσῃ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ κυπριακὰ συμφέροντα, κάλλιστα εἰδυῖα ὅτι ἅμ' ὡς ἀπαγορευθῇ ἡ κωλυθῇ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν κυπριακῶν οἴνων εἰς Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν, τετέλεσαι πλέον ἡ Κύπρος, ἥτις εἰς μόνον τὸ εἶδος τοῦτο ἔχει ἐναποτεθειμένους τὰς ἐλπίδας τῆς, καθόσον ἀπὸ τὰς σιτηρὰς οὐδὲν ἐλπίζει, ἀφοῦ μάλιστα ἐπιτρέπεται καθ' ἐκάστην ἡ εἰσαγωγὴ τοιούτων καὶ μάλιστα ξένων ἀλεύρων, τὸ δὲ ἐντόπιον πρᾶγμα μένει ἀνεξέδευτον.

Ἀνάγκη νὰ παύσῃ πλέον ἡ ἐπαμφοτερίζουσα, ἡ ἐρμαιοποιήσασα αὕτη κατάστασις, καὶ ἢν τότε μόνον εἴμεθα Ἀγγλοὶ, ὅταν πρόκηται ν' ἀποκλεισθῶμεν τουρκικῶν καλῶν, καὶ τότε μόνον εἴμεθα Τούρκοι ὅταν πρόκηται νὰ μὴ λάβωμεν μέρος εἰς τὰ ἀγγλικά ἀγαθὰ. Πληρόνομεν τελωνειακὸν δασμὸν ὡς εὐρωπαῖοι, ὅταν εἰσάγωμεν εἰς τὴν Τουρκίαν πρᾶγμα καὶ πληρόνομεν πάλιν τοιοῦτον ὡς τούρκοι ὅταν εἰσάγωμεν εἰς Εὐρώπην. Ἐπιβαρύνονται ὑπὸ τῆς Τουρκίας τὰ εὐρωπαϊκὰ προϊόντα μὲ τέλη εἰσαγωγῆς, ἐπιβαρύνονται καὶ τὰ τῆς Κύπρου. Αποκλείονται ὑπὸ τῆς Εὐρώπης αἱ τουρκικαὶ προελεύσεις καὶ συναποκλείονται πάλιν καὶ τῆς Κύπρου. Εἴμεθα λοιπὸν ἡμεῖς ἀπόγονοι τοῦ Κάι;

Ἐξητήθη παρὰ τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν προσασίαι τις ὑπὲρ τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἀγγλίαν κυπριακῶν οἶνων καὶ ἡρνήθη αὕτη. Ποία λοιπὸν Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ περὶ ἡμῶν καὶ ποίου κράτους χώρα λογιζόμεθα ἐν τῷ μεταξύ τῶν διαφόρων κρατῶν πλεκομένην ἐμπορικῷ δικτύῳ; Ἀνάγκη νὰ σαφηνισθῇ τοῦτο.

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.

Φράσις τις ξένου τινὸς ἐπισκεφθέντος πρό τι-
νος τὴν Λεμησσὸν καὶ ἰδόντος τὴν κατάστασιν τῆς
Ἐκκλησίας μας, ἀναγκάζει με νὰ γράψω πικρο-
χόλως καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ
πλέον ἀβελτηρίᾳ καὶ ἀκηδεΐᾳ ἡμῶν ταύτῃ, λίαν
ἐπηρεασύσῃ τὰς περὶ ἡμῶν τῶν Λεμησσιῶν ἐ-
κτιμήσεις τῶν ξένων.

Φαίνεται ἐν ἀληθείᾳ ὅτι, ἡ θεωροῦμεν ἡμεῖς οἱ
Λεμησσιῶι τοὺς ἄλλους λίαν ἀπρονοήτους ἀνθρώ-
πους, ἀποφασίζοντας ἐνάρξεις ἔργων, μόλις τὸ
τρίτον τοῦ δαπανηθησομένου χρήματος ἔχοντας
έτοιμον καὶ μολόντοῦτο ἀποτελειοῦντας τὸ ἔργον,
καὶ τοιοῦτοι εἶνε σχεδὸν ὅλοι, ἡ ἡμεῖς αὐτοὶ ἔχομεν
περὶ ἡμῶν τὴν κακίστην ἰδέαν, εἴμεθα δ' ἐκ τῶν
προτέρων βέβαιον ὅτι εἰς οὐδὲν εἴμεθα ἱκανοί.
Ἄλλ' αὐτὰς ταύτας ἀκριβῶς τὰς οὐχὶ βεβήτως
κολακευτικὰς σκέψεις, κάμνει περὶ ἡμῶν πᾶς ξέ-
νος, ἔστω καὶ τοῦ μικροτέρου καὶ ἐσχατωτέρου
νησιδίου τῆς μεσογείου κάτοικος, διότι ἀμφιβάλ-
λω ἂν ἐν τοιαύτῃ θέσει ἔχουσι τὰς ἐκκλησίας τῶν
πολλοί. Ἡ πόλις Λεμησσός, ἡ μάλλον ἐμπορικὴ
τῆς νήσου πόλις, ἡ ἀκμάζουσα, τῶν ἄλλων πα-
ρακμαζουσῶν, ἡ αὐξοῦσα, τῶν ἄλλων ἐρημυνμέ-
νων, ἡ καλλωπιζομένη, τῶν ἄλλων κατεδαφίзо-
μένων, ἡ πόλις, ἣν ἐπεθυμοῦμεν καὶ ἔχομεν ἀξι-
ώσεις νὰ γείνῃ πρωτεύουσα, ἰδοὺ ὅποιον δαίγμα
τῆς κοινωνικῆς μας ἱκανότητος κατὰ κακὴν
μας τύχην κρατεῖ ὑψηλὰ. Ἰδοὺ ὅποιον τὸ σημει-
ον τὸ κατὰ πρότυπον προσελκύνει τὰ βλέμματα
παντὸς ἐπισκέπτου: Ἐκκλησία, ἥς τὸ ἐσωτερικὸν
κατημαύρωσεν ἡ ἀρχαίότης, τὰς εἰκόνας μετέ-
βαλον εἰς οὐραγγοτάγους οἱ αἰῶνες, θύραι καὶ
παράθυρα τῆς ἐποχῆς τῆς καταδιώξεως τοῦ χρι-
στιανισμοῦ, στασιδία σεσηπὸτα καὶ θρόνος δεσπο-
τικὸς μεσοῦσαν, καὶ εἰς φοδερὰν καὶ κα-
ταπληκτικὴν ἀντίφασιν ἔρχονται, καὶ νῦν ἡ ἀσ-
ημένει. Τὸ δὲ προαύλιον; ὦ! πρὸς Θεοῦ πλέον φίλτατοι συμπολίται! Οὐχὶ χά-
ριν φιλοτιμίας, οὐχὶ χάριν ἐπιδείξεως, ἀλλὰ χά-
ριν τοῦ νὰ δοθῇ πέρας πλέον εἰς τὰς καθ' ἡμῶν
ἐκτοξευόμενας δικαίας ἐπικρίσεις καὶ μομφὰς, ὧν
μία, ὁμοία τῆς ἡν ἤκουσα, ἥρκει νὰ ποιήσῃ ἀ-
νάστατον τὴν πόλιν, πρέπει νὰ ριφθῇ ἀμέσως ἡ
Ἐκκλησία. Προτιμότερον νὰ μὴ ἔχωμεν Ἐκκλη-
σίαν παρὰ νὰ ἔχωμεν τοιαύτην.

Ἀνάγκη νὰ συνέλθωμεν ἀμέσως ἐν πνεύματι
ὁμοιοῦς σύμπαντες οἱ πολῖται, νὰ ἐκλέξωμεν Ἐ-
πιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως, νὰ προβῇ εἰς τὰ

ἀναγκάζοντα προκαταρκτικὰ ἔργα, πρὶν εἰλθεῖ ἡ ἀ-
νοξίς ὥστε σὺν ταύτῃ νὰ γείνῃ ἐνάρξις σὺν Θεῷ
τοῦ ἔργου, διότι ὡς συνήθως κάμνομεν, ἐὰν ἀρ-
χίσωμεν πάλιν νὰ φωνάζωμεν μετὰ τὴν Λαμ-
πρὴν, μόλις ἀρχίσωμεν νὰ σκεφθῶμεν περὶ τοῦ
ἔργου, φθάνει ὁ χειμὼν, ὅστις ψυχραίνει καὶ δι-
αθέτει καὶ ἔργα.

Ἐμπρὸς φίλοι συμπολίται! ἡ φιλοτιμία πλέον
τὸ ἐπιβάλλει καὶ ὁ Θεὸς βοηθός!

Λεμησσὸς 7 Ἰανουαρίου 90.

Εἰς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Ἰνφλουέντζα εὐρίσκεται εἰς ὕψισιν
καὶ ἐνταῦθα ὡς εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς
Εὐρώπης, εὐχόμεθα ὅμως νὰ μὴ πλεονά-
σωσιν ὡς ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα οἱ θάνατοι. Ἐ-
χομεν ἤδη καὶ ἡμεῖς πλείστους πάσχοντας
ἐκ πνευμονίας, περιπνευμονίας, βρογχοπνευ-
μονίας, καὶ λοιπὰς τῶν ἀναπνευστικῶν
ὀργάνων παθήσεις, αἵτινες ἐλπίζομεν νὰ μὴ
καταλήξωσι δυσαρέστως. Τῆς πνευμονίας
ἀναγράφομεν καὶ δεύτερον θῦμα, ὡς βλέ-
πει κατωτέρω ὁ ἀναγνώστης.

Κατὰ τὰς ἀκριβεῖς τοῦ Δημαρχείου
σημειώσεις καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον (ἔτ.
ν) ἔχομεν θανάτους 21, ἀπέναντι 8 μό-
νον τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1889. Οἱ πλεῖ-
στοι ἔθανον ἐκ πνευμονίας καὶ ἄλλων πνευ-
μονικῶν παθήσεων. Ἐν ὁλοκλήρῳ ὅμως δε-
καμῆνῳ, ἦτοι ἀπὸ Ἀπριλίου τοῦ 1889
μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1890 ἀπέθανον
ἐν συνόλῳ 111, ἐνῶ ἐν τῷ ἀντιστοίχῳ
τοῦ ἔτους 1888—1889 δεκαμῆνῳ ἀπέ-
θανον 119. Εἰς τὰς σημειώσεις ταύτας
ὁμως δὲν συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν
τῷ νοσοκομείῳ ἀποθανόντες.

Καὶ ἄλλο μέλος τοῦ νομοθετικοῦ σώ-
ματος ἔδωκε τὴν παραίτησίν του ὁ κ. Ρι-
χάρδος Ματέη. Δύο λοιπὸν ἔπονται ἐφέ-
τος αἱ χηρεύουσαι ἐν τῷ νομοθετικῷ θέ-
σει τῶν ἑλληνικῶν μελῶν.

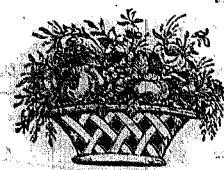
Ἀπὸ τίνος παρατηροῦμεν ἐν ἄτοπον,
ὅπερ δέον νὰ διορθώσωσιν οἱ ἀρμόδιοι.
Ἐκ τῶν περίξ χωρίων κατέρχονται εἰς
Λεμησσὸν δι' ἰδίας ἐργασίας, ἱερεῖς τινες,
ἐν στολῇ καὶ περιβολῇ γελοία καὶ δὲν ἀρ-
κεῖ τοῦτο ὅτι σύρουσι τὸν περίγελων τῶν
θεωμένων, ἀλλ' ἅμα ἰδῶσιν ἡ ἀκούσωσιν
ὅτι τελεῖται μυστήριόν τι, ἐν τινὶ ναῷ τῆς
πόλεως ἡ κηδεῖα, ἀμέσως τρέχουσι καὶ
λαμβάνουσι μέρος ἐν τοιαύτῃ καταστάσει,
προκαλοῦντες οὕτω τὴν κατ' αὐτῶν ἀ-
γανάκτησιν τῶν πολιτῶν. Δὲν ἀρκεῖ τὸ ἐ-
ξωτερικὸν δαίγμα τῆς ἀθλιότητος; πρέπει
νὰ φανῇ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία καὶ ἱκανό-
της, ἅμα δὲ καὶ ἡ καλλισθησία μας!

Ἡ ἀστασία τοῦ καιροῦ ἀφίκετο εἰς

τὸ μὴ περαιτέρω. Κατὰ πάντας ἡμέρας
ἔχομεν μεταβολὴν καιροῦ, τὴν μίαν ἡλι-
ον, τὴν ἄλλην βροχὴν, τὴν ἄλλην ἀνεμὸν,
καὶ τὴν ἄλλην ψύχραν. Καὶ αἱ ἡμέραι λοι-
πὸν ὑπηρετοῦσι τὴν ὁσημέραι ἐξαπλουμέ-
νην καθ' ὅλην τὴν νῆσον Ἰνφλουέντζαν.

Κακὴν ἔχει τὴν τύχην ὁ ἐλληνοδρα-
ματικὸς θίασος «Ἀθηνῶν». Πλεῖστα καὶ
ἐκλεκτὰ δράματα παρέρχονται ἀπαρατή-
ρητα οὕτως εἰπεῖν, καὶ αἱ εὐεργετικαὶ πα-
ραστάσεις καθ' ἃς οἱ ἡθοποιοὶ φιλοτιμοῦν-
ται νὰ φανῶσιν ἀνώτεροι ἑαυτῶν παρ-
έρχονται κενὰ, διότι οὕτως ἐδόξε τῇ Ἰν-
φλουέντζᾳ. Σήμερον ἑσπέρας δίδεται εἰς
παράστασιν τὸ συγκινητικώτατον καὶ πλῆ-
ρες εὐαισθησίας δράμα «Οἱ δύο λογίαι»
καὶ αὖριον ἑσπέρας ὡς τελευταία τῆς
συνδρομῆς παράστασις «Ἡ μαύρη ἀστυνο-
μία» καὶ πάλιν, κατ' αἴτησιν πολλῶν εἰς
οὗς ὑπερήρεσε, τὴν δὲ προσεῖλη Γρίτην ἡ
τελευταία εὐεργετικὴ ὑπὲρ τοῦ συμπαθοῦς
φίλου κ. Ι. Πετρίδου μέρος α'. «Ἡ Σύμ-
βασις μετὰ Κιουταγῆ καὶ τοῦ Καραϊσκά-
κη» τοῦ δαιμονίου Π. Σούτσου μέρος β'.
«Ἡ νεκρὰ ζῶσα», τὸ ἀριστούργημα τοῦ
Ἰταλοῦ Γακωμέττη καὶ μέρος γ'. «Ὁ
Φράγκας». Ἐλπίζεται μεγίστη ἡ συρροή.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας συνε-
δριάζει ἐν τῇ πόλει μας τὸ κακουργιοδι-
κεῖον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σμῖθ. Ὁ
κρυβεῖς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ κ. Γ. Μοριδῆ
ἐν Πισουρίῳ, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράψαμεν
εἰς παρελθόν φύλλον, ἐπὶ σκοπῷ νὰ κλέ-
ψῃ καὶ νὰ κακοποιήσῃ ἱσως τὸν κ. Μο-
ριδῆν, κατεδικάσθη εἰς διετὴ φυλάκισιν,
ὁ δὲ σύντροφος καὶ ἀδελφός του, ὅστις ἐ-
ξωθεν παρεφύλαττεν, εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκι-
σιν. Ὁ ἐξ Ἀρσους καφεπώλης ὅστις ἐφό-
νευσεν ἐν τῷ καφενεῖῳ τοῦ τινος, εἰσελθόν-
τα ἐν καιρῷ νυκτός ἐπὶ σκοπῷ νὰ κακο-
ποιήσῃ αὐτὸν, ὡς διακτείνεται, κατεδικάσθη
εἰς δεκαπενταετὴ φυλάκισιν. Τα καθέκα-
στα τῶν ἄλλων δικῶν προσεχῶς.

Τελουμένων τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ ὥρα
2 μ. μ. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Καθολικῆς τῶν
γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν

ΜΑΡΙΤΣΑΣ Ι. ΚΤΩΡΙΔΟΥ

καὶ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Α. ΡΟΥΣΟΥ,

παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς
παρουσίας σας.

Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλησις.

Οἱ γονεῖς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΤΩΡΙΔΗΣ
Κ' ΛΟΓΖΟΣ ΡΟΥΣΟΣ.

Τὴν προσηχὴν Παρτίαν ἐκτελοῦνται ἐν-
ταῦθα τὰ ἵπποδρομικὰ ἀγωνία γυμνάσια,
καὶ ὁ πόλις καὶ καλοὶ ἵπποι καὶ ἵππες,
ὡς ἀγωνισθῶσιν.

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΜΑΣ.

Σημείωσις ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ τὸ ἐξάμη-
νον τὸ λήξαν τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1889.

ΕΣΟΔΑ	λ.	σ.	γρ.
Ἀπὸ Σφαγείων	399.	14.	4 1)2.
» Ἑνοίκια	158.	11.	6.
» Χάρι	85.	17.	5 1)2.
» Φόρον ὕδατος	5.	0.	0.
» Πρόστιμα	0.	11.	4 1)2.
» Συμβόλαια	5.	7.	6.
» Δημοτ. φόρους	24.	6.	0.
» Νοτ.λ. Νοσοκ.	22.	15.	5.
» Ρουστούματ	541.	19.	1 1)2.
» Ἀποθ. Πατρελ.	103.	11.	4 1)2.
» Ἀποθ. φωτ.φ.	8.	13.	6 3)4.
» Διάφορα	13.	7.	3 1)2.
	1369.	16.	2 1)2.
Λείψανον χρέους ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. 90.	480.	0.	0.
	1849.	16.	2 1)2.

ΕΞΟΔΑ	λ.	σ.	γρ.
Λείψανον ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1889.	840.	0.	0.
Εἰς Μετ.θ.	237.	17.	1 1)2.
» Νοσοκομείων	125.	4.	4.
» Δημοτ. ἔργα	66.	3.	5 3)4.
» Καθαριότητα	156.	3.	6 3)4.
» Ἑνοίκια καὶ φόρους	54.	3.	0.
» Φωτισμὸς	44.	16.	0.
» Ἀπορα καὶ ἑκθ. τέλ.	81.	1.	7.
» Ὀθωμ. σχολεία	20.	0.	0.
» Συλλ. ρουστούματιων	165.	7.	5.
» Διάφορα	33.	13.	3 1)2.
» Μαζίν	4.	0.	0.
» Τόκους χρέους	21.	5.	5.
	1849.	16.	2 1)2.

Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Ἕλλην καθηγη-
τὴς τῆς ἵππασίας καὶ ἵπποδραστής κ.
Λεωνίδας Ἀρναῖος, ὁ ποῦ ὄλων τῶν δυ-
νατωτέρων καὶ ἐπιδείξιων ἵππων «πε-
ρωτός ἵππευς» ἐπωνομαθὴς, ὅστις αὖριον
Κυριακὴν ὥρα 2 μ. μ. θά δώσῃ εἰς μί-
αν μόνην παράστασιν δείγματα τῆς ἱκα-
νότητός του ἐντὸς τῆς αὐτῆς τῆς Δέσχης
«Ἐνώσις». Θα ἐκτελέσῃ μετὰ θαυμασί-
ας ταχύτητος καὶ τέχνης τοιαῦτα ἐπιτη-
μονικὰ γυμνάσια, ἅτινα θὰ κινήσωσιν εἰς
θαυμασμὸν πάντας καὶ τοὺς ἱκανωτέρους
ἵππες. Προσκαλεῖ τὰς ἔχοντας τοὺς ἀ-
γριωτέρους ἵππους μὲ ὁσαδήποτε ἐλατ-
τώματα νὰ παρουσιάσωσιν αὐτοὺς καὶ
ἐντὸς 10 λεπτῶν νὰ ἐκγυμνάσῃ αὐτοὺς
οὕτως, ὥστε μετὰ μεγίστης ὑπακοῆς νὰ
ἐκτελέσωσι πᾶσαν ἀπαίτησιν του. Προσ-
φέρει 50 λίρας ὡς ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνον
ὅστις ἤθελεν ἀγωνισθῇ μετ' αὐτοῦ εἰς ὁ-
λίγα γυμνάσια. Οἱ ἐρασταὶ τῆς ἵππασίας
θὰ διακρίνωσιν τὴν τέχνην, τὴν τόλμην καὶ
τὴν ταχύτητα δι' ὧν σώζεται ἕκαστος
ἵππευς ἐκ κινδύνου. Μουσικὴ καλῶς κα-

τηρομένη θὰ συνοδεύῃ τὰ γυμνάσια.
Εἰσιτήρια δι' ὁλόκληρον οἰκογένειαν τιμῶν-
ται ἀντὶ σελ. 6· ἀπλᾶ διὰ ἄ. θέσιν σελ. 2.
Σπεύτατε νὰ θαυμάσητε.

Καὶ ἄλλο θύμα τῆς Ἰνφλουέντζας μετ' ἐπιπολέας. Μετ'
ἀθύνειν μὲν τὰς τεσσάρων ἡμερῶν, καταλήξαντες εἰς περι-
πνευμονίαν ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα ὁ μακαρίτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΚΑΜΑΣ

τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὥρα 2 μ. μ., ἄγων περίπου
τὸ 72 ἔτος τῆς ηλικίας. Ὁ μακαρίτης ἦν γόνος τῶν οἰ-
κογενειῶν ἐκείνων αἰῶνες εἰργάζοντο κατὰ τὴν ἐπανάστα-
σιν τοῦ 1821. Ὁ πατὴρ του ὠνομάζετο Κωνσταντῖνος κα-
τῆκε δ' εἰς Λευκωσίαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του,
ὁ θεὸς του Νικόλαος Θεοδῶς παρέλαβε τούτον μετὰ τῆς
ζωῆς ἐπὶ μακαριότητος οὗτοῦ κατὰ τὴν ηλικίαν ἀδελφῆς
του καὶ ἀπῆλθεν εἰς Λυών τῆς Γαλλίας ἔνθα ἐξοικίσθησαν
αὐτοὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψας οὗτος ἐγ-
κατεστάθη εἰς Λεμεσόσιν ἀπὸ τριακονταπενταετίας, ἐπὶ δὲ εἰ-
κοσάπενταετίαν διατέλει πρῶτος τῆς Γαλλίας καὶ ἐπὶ τῶν
ἑτῶν ὑποπρόξενος τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικής.
Διέμενεν ἄγκυρα, διεκρίνετο δὲ ἐπὶ εὐγενεῖς τρόπων καὶ
λίαν ἀφόρβον συμπεριφορᾶν. Ἐγκαταλείπει ἀδελφὴν, πρε-
σβυτέραν του, ἀνεψίον ἕνα καὶ ἀνεψιάς δύο. Τὴν κηδεὶν
του ἐξέτελεσαν μαγαλοπρεπῶς οἱ συγγενεῖς του, προσκλη-
θέντος τοῦ κλήρου ὅλης τῆς πόλεως καὶ πολλοῦ πλήθους
συγγενῶν. Γαῖον ἔχει ἑλαφρὴν.

ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΓΙΟΣ.

Τὴ συντάξει τῆς «Σάλπιγγος»
Ἐν δυοὶ φύλλοις τῆς «Φωνῆς τῆς Κύ-
πρου» (147 καὶ 151) ἀπαντῶνται ἐπιστο-
λαί, ἐκ Βαρωνίων αὐτῇ ἀποσταλλόμεναι, ὧν
σκοπὸς προφανὴς εἶνε ἡ δυσφημία τοῦ
ὄρμου Ἀγ. Σεργίου, πρὸς βλάβην μὲν τῶν
ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐν τῷ ὄρμῳ τούτῳ προσ-
εγγίσεως πλοίων, ὠφέλειαν δὲ βεβαίως ἄλ-
λων, ὑπὲρ ὧν ἐτάχθη ὁ τὰς ἐπιστολάς ἐπι-
στελλας. Τοιοῦτον εἶχε, διηπεινόμεθα, σκο-
πὸν ὁ γράφας· ὅστις, ἐὰν ἀπλῶς καθήκον-
τα ἀνταποκριτοῦ ἐξεπλήρου, ὡρεῖτο νὰ γρά-
ψῃ ὡς εἶχον τὰ πράγματα καὶ οὐχὶ νὰ δι-
αστρέφῃ αὐτά.

Ἐν πρώτοις γράφει ὅτι τὰ παρὰ τὸν ὄρ-
μον Ἀγίου Σεργίου ἀγκυροβλήσαντα δύο
ἰταλικά πλοῖα ἐξώκειλαν, ὠθούμενα
ὑπὸ μικρῶν τρικυμίων. Τοῦτο οὐδό-
λως ἔχεται ἀληθές. Ταῦτα ὡς καὶ τὸ
προσφάτως ἐξώκειλαν Ἑλληνικὸν πλοῖον
«Ἄγιος Νικόλαος», ἐξώκειλαν ὠθούμενα ὑ-
πὸ μεγάλων τρικυμίων, καὶ δὴ ἐ-
πὶ 10 ἡμέρας διαρκεσασῶν, ὡς καὶ αὐτοὶ
οἱ πλοιάρχοι ὁμολογοῦσιν. Ἀγροῦμεν τι ὑ-
ποκρύπτεται ἐν τῇ διαστροφῇ ταύτῃ, οὐχ
ἥτιον εἶνε διαστροφή πανθομολογουμένη.

Ἀποκαλεῖ τὸν ὄρμον Ἀγίου Σεργίου «ὄρ-
μον τῶν τυφλῶν» καὶ δίδει πολὺ τιμὴν ἀ-
ληθῶς συμβουλίην εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑ-
ταιρείας «νὰ μὴ ἀσφαλίζωσιν ἀντὶ πινα-
κίου φακῆς πλοῖα καὶ φορτία διὰ τοιαῦ-
τα ἐπικίνδυνα καὶ ἀνορθὰ μέρη», ἀλλ' εἰ-
λικρινῆς θὰ ἐδείκνυτο, ἂν ὑπεδείκνυε τὸν
ὄρμον τῶν ἀννοικτομμάτων, ἔ-
να ἐκ τούτου ὠφεληθῶσι καὶ ἀσφαλιστικαὶ
ἑταιρίαι καὶ πλοιάρχοι.

Τίς ἄλλος λιμὴν ἐν Κύπρῳ πληρὸν τοῦ ἀ-
χρήστου καὶ διὰ μικρὰ μόνον καὶ οὐχὶ ὡς
τὰ ἐξώκειλанта μεγάλα πλοῖα, καταλήλου
ἀκαθάρτου λιμένος τῆς Ἀμμοχώστου, δὲν
εἶνε ὄρμος τυφλῶν; Εὐχὴς παρκοῖνον ἔρ-
γον εἴσεται ἡ καθαριὸς τοῦ λιμένος τούτου,
πληρὸν τοῦ τοιοῦτου μὴ ἀποφασισμένου, δυσ-
τυχῶς, ποῖος ἄλλος λιμὴν ἐν Κύπρῳ εἶνε
ἀσφαλὲς ἐν καιρῷ πολυήμερου τρικυμίας;

Ταῦτα παρακαλοῦμεν κύριε συντάκτα νὰ
ξενίσῃτε ἐν τῇ «Σάλπιγγι» ὅπως γνῶσι
καὶ οἱ ἀναγνώσται τὰς προθέσεις τοῦ γρά-

φῆτος καὶ ὁ γράφας ὅτι ἐγγώμεν τὰς προ-
θέσεις του.

Τινές.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

Ἐπερωτώθη ἡ μετὰ τὴν Ἀγγλίας καὶ Πορ-
τογαλλίας διαφορά. — Ἐντὸς 24 ὡρῶν, εἶπερ
ὁ Σαλισβουρὴς εἰς τὴν Πορτογαλικὴν Κυ-
βέρνησιν, ἐὰν δὲν ἀποδεχθῇ τὰς Ἀγγλι-
κὰς προτάσεις ὁ Ἀγγλος πρέσβης θ' ἀναχωρή-
σῃ καὶ ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θὰ προβῇ εἰς μέτρα
βίας κατὰ τῶν πορτογαλικῶν κτήσεων.
Καὶ ἀμέσως ἡ Πορτογαλικὴ Κυβέρνησις
ἐδήλωσεν ὅτι ἀποσύρει τὰ στρατεύματά της,
ἐνδίδουσα ὅμως εἰς τὴν βίαν, καθὼς μὴ δυ-
ναμένη νὰ διεξαγάγῃ πόλεμον μετὰ τῆς
Ἀγγλίας καὶ ἐπιφυλάττει τὰ δικαιώματα
τοῦ στέμματος.

Τὸ μέρος τοῦτο περὶ τοῦ ὁπλοῦν ἐφιλο-
νίκησαν αἱ δύο αὐταὶ δυνάμεις εἶνε ἡ πρὸς
τόπον τῆς Λίμνης Νάσσας πατρίδα τῶν Μα-
κολόλων, ἣν ὁπλίσας ὁ πορτογαλλὸς ταγμα-
τάρχης Σεργας Πίντος ἠθέλησε νὰ ὑπαγά-
γῃ ὑπὸ τὴν Πορτογαλικὴν ἐξουσίαν καὶ
ἐπὶ τόπον τὸ κατόρθωσεν, ἀλλ' ἡ ζηλοτυ-
πία τῆς Ἀγγλίας, ἐποφθαλμώσης μάλιστα
καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐκεῖ πορτογαλλικὰς κτή-
σεις, ἠνάγκασε τὴν Πορτογαλίαν ν' ἀπο-
συρθῇ.

Ὁ λαὸς ὅμως τῆς Λισσαβώνας ἠρεθίσθη
ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὑπήκουσεν
εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἀπειλὰς καὶ ἀπειλεῖ στά-
σιν ἐλιθοβόλησε τὸ Ἀγγλικὸν προξενεῖον,
καὶ φωνάζων «κάτω ἡ Ἀγγλία» κατεβί-
βασε τὴν σημαίαν καὶ τὴν ἐρρίψεν εἰς βόρ-
βορα. Ψυχρῶς ὅμως καὶ μετὰ εἰρηνείας βλέ-
πουσι τὰτα οἱ Ἀγγλοι.

ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΑΙ ΕΝ ΚΡΗΤΗ.

Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὸ Κα-
στέλλι καὶ εἰς τὴν Ροῦμιέλην τοῦ Μυλοπο-
τάμιου, Ἀλβανοὶ χωροφύλακες, κατὰ διατα-
γὴν τοῦ ὁθωμανοῦ ὑποδιοικητοῦ Λασιθίου,
ἀναπληροῦντος τὸν χριστιανὸν διοικητὴν ἀ-
πόρτα εἰς Ρέθυμνον, κατεβίβασαν τὰς ἐκ-
κλησιαστικὰς σημαίας ἀπὸ τῶν ναῶν καὶ
ἐκοψαν τοὺς ἱστούς. Εἰτα δὲ κατεξέσχισαν
τὰς σημαίας, τὰς ἐποδοπάτησαν καὶ τὰς ἐ-
πιτυσαν.

Εἰς Καβούσια παρὰ τὴν Ρέθυμνον, Ἀλβα-
νοὶ χωροφύλακες ἐφόνευσαν δύο σφακιανούς
μεταβαίνοντας εἰς Ρέθυμνον· τοὺτους ἀντεκ-
δικούμενοι οἱ χριστιανοὶ ἐφόνευσαν παρὰ τὸ
Ἀρκαδίον δύο Ἀλβανούς χωροφύλακας.

Εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Γωνιάς, ὁθωμα-
νὸς στρατιώτης εἰσελθὼν, ἠσχημώθη παρὰ
τὴν ἐκκλησίαν. Τούτον ἐδίδραν οἱ καλόγη-
ροι. Ταῦτα μαθὼν ὁ διοικητὴς τοῦ παρὰ τὴν
Γωνίαν σταθμεύοντος τάγματος ἀπέστειλεν
ὑπόσπασμα καὶ συνέλαβε τὸν ἠγούμενον τοῦ
μοναστηρίου, δὲν δέσμιον ἀπέστειλε κατόπιν
εἰς Καστέλλιον.

Εἰς τὴν ἁγίαν Ροῦμιέλην τῶν Σφακιῶν
τοδρκοὶ στρατιῶται κατέστρεψαν τὰς εἰκό-
νας δύο ἐκκλησιῶν, ἐλεηλύτησαν πάντα τὰ
μαραζία τοῦ χωρίου καὶ κατέστρεψαν πάν-
τας τοὺς μελισσῶνας. Εἰτα δὲ ἐκλεψαν 180
πρόβατα ἀνήκοντα εἰς τοὺς Γιάνναρο, Μιχε-
λῆ, Γεωργελλῆ, κλπ. Συνέλαβον καὶ πάντας
τοὺς προκρίτους τοῦ χωρίου, οὓς ἀφ' οὗ ἐ-
δειξαν ἀνηλεῶς, ἐρρίψαν εἰς τὰς φυλακάς.
285 χριστιανοὶ εἰσὶν ἐγκαθειρμένοι εἰς
τὰς φυλακάς τῶν Χαρίων.

Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν (29 Ἀπρ.) οἱ Χριστιανοὶ πρωτοδικαὶ Χανίων ἀπεφάσι-
σαν νὰ μὴ δεχθῶσι τὴν παράτασιν τῆς ὑ-
πηρεσίας τῶν τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς
Πύλης, μέχρι τῶν νέων ἐκλογῶν, ἀλλ' ἀ-
μέσως νὰ παραιτηθῶσι. Πρῶτος ἀπέστειλε
τὴν παραίτησίν του ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Σει-
ραδάκης. Ὁ ὑποδιοικητὴς Κρήτης Γκαλιπ
βένης ἠρώτησε τὸν κ. Σειραδάκην διὰ τί πα-
ραιτεῖται· οὗτος δ' ἀπήντησεν, ὅτι ἐνεκεν ἰ-
διωτικῶν του ὑποθέσεων, ὁ δὲ Γκαλιπ ἀ-
πήντησεν, ὅτι διὰ πολιτικὸν σκοπὸν πα-
ραιτεῖται ὁ κ. Σειραδάκης, ὅτι θὰ φέρῃ πα-
σαν τὴν εὐθύνην διὰ τὸ διάβημά του, καὶ
ὅτι αὕτη θὰ εἶναι βαρεῖα, τὸν διέταξε δὲ
νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του πάραντα.
Ὁ κ. Σειραδάκης ἐπέμεινε νὰ παραιτηθῇ
καὶ ὁ Γκαλιπ βένης τῷ ἔδωκε 24 ὥρων
προθεσμίαν νὰ σκεφθῇ, μεθ' ὃ θὰ ἐνῆργει
οὗτος ὅ,τι ἐθεώρει πρέπον. Μεθ' ὧν τὰς
ἀπειλὰς ταύτας ὁ κ. Σειραδάκης ὡς καλὸς
πατριώτης ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ μᾶλλον
ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ τοιαύτην κυβέρνησιν καὶ
ἀπέστειλε τὸ σάββατον τὴν παραίτησίν του,
ἐγγράφως. Ἡ διαγωγή αὕτη τοῦ συμπατρι-
ώτου ἡμῶν εἶρε ἀνωτέρα πατρὸς ἐπαίρου
καὶ ἀξία θερμῶν συγχαρητηρίων, διότι εἶνε
ὁ πρῶτος ὅστις ἐτόλμησε μετὰ τοσούτου θάρ-
ρους νὰ παραιτηθῇ καὶ ὑποστῇ καὶ τὰς συν-
επείας τοῦ διαβήματός του. Διεδίδετο μετ'
ἐπιτάσεως ἀνὰ τὴν πόλιν ἡμῶν, ὅτι διε-
τάχθη ἡ σύλληψις καὶ φυλάκισις τοῦ κ.
Σειραδάκη. Οἱ Χριστιανοὶ πρωτοδικαὶ Ρεθύ-
μνου καὶ Ηρακλείου ἀπεφάσισαν καὶ οὗτοι
νὰ παραιτηθῶσιν.

Οἱ ἐντόπιοι ὁθωμανοὶ καθ' ἐκάστην γίνον-
ται αὐθαδέστεροι καὶ ἀπειλοδοὶ σφαγᾶς.

Κ[πολις 18.—Πάντες οἱ δικασταὶ καὶ
εἰσαγγελεῖς Χριστιανοὶ τῆς Κρήτης ἔδωσαν
τὴν παραίτησίν των. Ἡ διαχείρισις τῆς
δικαιοσύνης εὐρίσκεται ἐν παραλλοίᾳ. Οἱ
ἄλλοι Χριστιανοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι θὰ
δώσουν καὶ αὐτοὶ ἰσως τὴν παραίτησίν των.

Λονδίον 20.—Προσδοκᾶται ὅτι αἱ δια-
πραγματεύσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Αἰγύ-
πτου περὶ τῆς μετατροπῆς θὰ ἔχωσιν ἐντός
τινῶν ἡμερῶν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ Γαλ-
λία ἀπέστη τῆς ἀφώσεως περὶ συστάσεως
ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀρδεντικῶν ἐρ-
γῶν τοῦ Σιρ Κόλλιν Σκὼτ Μογκρίφ προ-
εδρευομένης ὑπὸ Γάλλου μηχανικοῦ.

Πετρούπολις 20.—Ἡ Ρωσσία θὰ κατα-
σκευάσῃ κατὰ τὸ ἔαρ τὴν σχεδιαζομένην
γραμμὴν μετὰ διπλῆς τροχίας πρὸς τὰ ἀ-
νατολικά σύνορα καὶ θὰ ἰδρῶσιν ἐν σχέσει
πρὸς αὐτὴν τρεῖς στρατιωτικὰς ἀποθήκας.

Μαδρίτη 21.—Ἀφοῦ ὁ κ. Μαρτινὲς ἀπέ-
τυχεν ἡ Βασίλισσα ἀνέβηκεν εἰς τὸν κ. Σα-
γάσταν νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον. Ζω-
ηρὸς ἐρεθισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ ἐν
Πορτογαλίᾳ ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας.

Παρίσιος 21.—Ταραχῶδης συνεδρίασις ἐ-
γένετο ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐδέησε νὰ διακοπῇ
τρεῖς ἡ συνεδρίασις ἐνεκα τοῦ θορύβου τῶν
βουλευτῶν οἵτινες ἤθελον νὰ ἐμποδίσω-
σι τὸν κ. Ζωρρὲν νὰ λύσῃ τὸν λόγον. Ὁ
κ. Λερουλέδ διετάχθη νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ
Βουλευτηρίου, ἠρνήθη δὲ ἕως οὗ οἱ στρα-
τιῶται ἐξέβαλον αὐτόν.

Μεγάλη ἀντιαγγλικὴ διαδήλωσις ἐργα-
τῶν ἐγένετο ἐνταῦθα. Ταραχαὶ δὲν συνέ-
βησαν.

Μαδρίτη 21.—Ὁ κ. Σαγάστας μετερρύθ-
μισε τὸ ὑπουργεῖον του.

Τουρκία.

Κατὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταπο-
κριτὴν τῆς «Σημαίας», οἱ διερχόμενοι τῆς
ἀγγλικῆς, γερμανικῆς, ἰταλικῆς καὶ αὐστρι-
ακῆς πρεσβείας ἀπήλθον εἰς τὰ ἀνάκτορα
καὶ ἐξέγραψαν πρὸς τὸν ἀρχιγραμματεῖα τοῦ

Σουλτάνου Σουρεϊᾶ-πασᾶν, ἐν ὀνόματι τῶν
κυβερνησέων των, παράπονα ἐπὶ τῇ ἐκθά-
σει τῆς δίκης τοῦ Μουσσᾶ-βένη, ἣν ἀπε-
κάλεσαν ἀδυστάτως διενῆν ἄρρησιν δικαιο-
σύνης. Ὁ Σουρεϊᾶς ἀπεκρίθη ὅτι, ἐξτάσας
ἐπιμελῶς τὴν ὑπόθεσιν, οὐδὲν εὔρε τὸ ἄτα-
κτον ἐν τῇ διαδικασίᾳ, οὐδεμίαν δὲ μαρ-
τυρίαν ἐνοχοποιούσαν τὸν κατηγορούμενον.
Τότε οἱ διερχόμενοι ἀνέλαβον νὰ ὑποδείξω-
σιν εἰς τὸν πασᾶν τίνα τὰ κυριώτερα στοι-
χεῖα τῆς ἐπιδειχθείσης πρὸς τὸν Μουσσᾶ-
βένην μεροληψίας, συνετάχθη δ' ἐν τῇ ἀγ-
ρικῇ πρεσβείᾳ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἱ-
στορήματα, ἐπιδοθέν ὑπὸ τοῦ διερχομένου
τῆς γερμανικῆς πρεσβείας. Θεωρεῖται βέ-
βαιον ὅτι ὑπὸ τὴν κοινὴν ταύτην πίεσιν,
εἰς ἣν προσετέθησαν αἱ παραστάσεις τοῦ
Ἀμερικανοῦ πρέσβως, ὁ Μουσσᾶ-βένης θὰ
παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς δίκην.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Ο ΠΡΟΠΑΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ.

(συνέχεια).

Φαίνεται, φίλε σαλπικτᾶ, ὅτι ἔχεις σκοπὸν νὰ τελε-
ώσῃς τὴν δημοσίευσιν τῶν παρόντων μου μαζὶ μετὰ τὴν ζω-
ήν μου. Ἀνημονεῖς λαλῶ πως ὅτι εἶμαι ἐννενηντοεπτά-
ρης καὶ ὅτι τρεῖς μόνον μῆνες μοῦ λείπουν νὰ γεμίσω τοὺς
98, καὶ ὅτι πιθανὸν νὰ ἀποθάνω γρήγορα, διότι καθὼς ξεύ-
ρεις, ἡμεῖς οἱ ἀνθρώποι οὕτε κοινὰ πίνομεν διὰ νὰ δυνάμ-
νωμεν, οὔτε πολλὰν εἰδὼν φαγητὰ τρώμεν, διὰ νὰ εἴμεθα
ὕγιαι, οὔτε μαλακὰ κρεδδῆτα καὶ μ. ξυλάρια ἔχομεν, διὰ
νὰ στερεώνωμεν τὰ κόκαλά μας, οὔτε ἡσυχοὶ κατῆμεθα
ὅλην τὴν ἡμέραν διὰ νὰ πχύνωμεν. Ἡμεῖς εἴμεθα συνεπι-
σμένοι νὰ εἴμεθα ὡς τὸ πῆδι πρὶν χαράξῃ τὸ φῶς νὰ εἴμε-
θα ἔξω ὡς τὰ χωράφια πρὶν γεννηθῇ ὁ ἥλιος· νὰ τρώ-
μεν ἐν κομμάτι ψωμί καὶ ὄ—6—ἐκράξῃ ὅταν βγῇ ὁ ἥλι-
ος κανένα κονταρόξυλο πάνω νὰ ἐργαζώμεθα ὥς τὸ μεση-
μέρι· νὰ τρώμεν ὑστερα λίγα κουρκιὰ, νὰ ἐργαζώμεθα κα-
πάλιν, νὰ τρώμεν τὴν νύκτα σὺν τοῖς λ. ι. μ. α. τ. ο. ὅς ποῦ
τὴν πείναν μας ὅτι εὐρομεν καὶ, μόλις ξαπλώσωμεν τὴν
κ. α. ρ. κ. α. λ. α. μ. ἢ ν, νὰ καὶ τὸν ὕπνον ὡς τὰ μαζιὰ μας.
Εἶνε λοιπὸν ζωὴ αὕτη νὰ ζῇς κανεὶς χρόνια πολλά; Λοι-
πὸν βιάσου καὶ σὺ ἂν δὲν θέλῃς νὰ μείνῃς ὡς τὴν μέσῃν
Ἀρχιεῖς λοιπὸν ἀπὸ ἐκεῖ πού τ' ἀφήσαμεν. Ἐνθυμεῖται ὅτι
ἐκαθήσαμεν εἰς τὸν δειπνὸν μετὰ τὸν γαμβρόν μου μετὰ τὴν δι-
σεγγόνην μου καὶ τὸν μέλλοντα ἀρραδωνιστικὸν της.

Ἐβαλαν ἑνὸς ἐκάστου πιάτον χωριστὰ. Αὐτὸ μοῦ ἤρε-
σεν. Ἐκαθήσαμεν ὡς τὸν γῦρον καὶ ἤρχισεν ὁ καθέας νὰ βάλ-
ῃ φαγὶ ἀπὸ ἑν μεγάλο πιάτο εἰς τὸ ἰδικόν του. Ἀφοῦ ἐ-
βάλαμεν ὅλοι, ἀμέσως ἤρχισαν φαγεῖν οἱ φίλοι μας· ἐγὼ
νὰ σε πῶ εἶμαι βαρβαρικὰ ἀναθιμισμένος καὶ πρὶν ἀρχίσω
νὰ φάγω, βάλλω τὸν σταυρόν μου. Σὺν νὰ μοῦ φάνῃ ὅτι ὁ
μικρὸς γαμβρός μου ἐχαμογέλασε κομμάτι ἐκείνην τὴν ὥ-
ραν μὲ δὲν τοῦ πῆρα καὶρόν.—Γαμβρέ, τοῦ λέγω, ἀλοί-
μονον εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος εἰς κάθε δουλειάν
του δὲν βάλῃ τὸν Θεὸν ἐμπρός καὶ δὲν ἐλπίζει εἰς τὴν
βοήθειάν του· ὁ ἀνθρώπος ὁ ὅποιος ἔχει πίστιν, εἶνε ὅταν
τὸν καραδοκῇ ὁ ὅποιος ἔχει τὸν πρῶτον αὐτοῦ. Εἰς κά-
θε τοῦ ἐργασίαν ἔχει ἐκεῖνο τὸ ὅπρως ὅτι ἔχει τὸν Θεὸν
βοηθὸν καὶ τριουτοτρόπως κάθε του δουλειὰ πᾶγει ἐμπρός.

Εἶχα σκοπὸν νὰ ἐξακολουθῇσά ἀκόμη, ἀλλ' ἐξέλεπα ὅ-
τι εἰς τὴν ὁμιλίαν μου ἀπαντοῦσε μόνον ὁ κρότος τῶν πια-
τῶν, διότι οἱ κύριοι ἤρχισαν τοῦ φαγεῖν ὡς τὰ γεμάτα κ'
ἐγὼ ἐπέστειν μετὰ τὰς θεολογίας μου. Ἡκούσα μόνον τὴν
ἐγγονήν μου νὰ λέγῃ εἰς τὸν μέλλοντα γαμβρόν της—
ἔχει δίκην ὁ γέρος—ναί, μὰ μοῦ φαίνεται θυμωμένος, λέ-
γει ἐκεῖνος—ἔχι, τοῦ λέγει, εἶνε ἰδιότροπος· ἔξω ἀπὸ τὰς
ιδέας του δὲν τὸν βγάλλει κανεὶς. Ἐν τούτοις, μόλις ἤρ-
χισα κ' ἐγὼ νὰ τρώγω, βλέπω τὸν ὑπηρετὴν κ' ἔρχεται νὰ
μοῦ σηκώσῃ τὸ πιάτον, σχεδὸν γεμάτον, διότι ἐγὼ, ποῦ νὰ
σκεφθῶ τὰ συστήματα τῶν κασαπαλιτῶν; Ἐβαλα ἀρκετὸν
φαγί, δσον μ' ἔφθανε νὰ χορτάσω—τί τρέχει γυῖό μου;
—νὰ σοῦ βάλω ἄλλον πιάτον—αὐτὸ τὸ εὐκαίρον;—ναί—
καὶ διατί;—ὅτι φέρωμεν ἄλλο φαγί.—Καλὰ. Ἐγέλασαν
εἰς αὐτὰ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐγὼ ἐσιώπησα. Μοῦ ἔβαλε λοιπὸν
τὸ πιάτο καὶ ἔφεραν ἄλλο φαγί. Ἐβάλαμεν καὶ ἀπὸ αὐτὸ
καὶ μόλις ἤρχισαμεν νὰ τρώγωμεν, μὰς ἔβαλαν κρασί ὡς
τὰ ποτήρια, τὰ ἤρπασαν καὶ ἐπῆσαν οἱ ἄλλοι χωρὶς νὰ μὰς
ποῦν τίποτε, ἐνῶ ἐγὼ ἐπερίμενα κατὰ τὸ σύστημα μας, νὰ
μοῦ ποῦν ἐν καλῶς ὥριςες. Ἐλαβα κ' ἐγὼ τὸ πο-
τήρι—καλῶς σὰς ἡδύραμεν, τοὺς εἶπα, ὁ Θεὸς καὶ
ἡ εὐχὴ μου νὰ εἴς προκόψῃ. Μόλις ἐπῆκα καὶ ἐπῆρα ἀκόμη
καμὴν δρὰ μπουκκιάς, ἦλθε πάλιν ὁ ὑπηρετὴς νὰ μοῦ ση-
κώσῃ τὸ πιάτον.—Φύγε βρε ἀπ' ἐμπρός μου, τοῦ λέγω,

καὶ σ' ἐμίσσηται· νὰ μὴ σὲ δῶ πιά. Μὰ ἔχι καλὲ, μοῦ λέ-
γει ὁ γαμβρός μου, νὰ πάρῃς τὸ πιάτο νὰ βάλῃς ἄλλο φα-
γί.—Βρε ἀδελφέ, τοῦ λέγω μὰ ὡς κ' εἰς τὸ φαγί ἔχασε-
τε τὰ μαζὰ σας; Ἐγὼ δὲν ἐφθασα νὰ δῶ τί γεῦσιν εἶ-
χε τὸ πρῶτον, μοῦ τὸ σηκώσατε· τώρα μόλις ἐγεύθηκα τοῦ-
το, θὰ μοῦ τὸ σηκώσητε. Μὰ τέτοιον εἶνε τὸ κασαπαλιτι-
κὸν φαγί; ἀπὸ κάθε μαγειρίσαν μὲν μπουκκίαν;—Ὅχι,
μοῦ λέγει, ἀλλὰ τριῶν ἕως τεσσάρων εἰδῶν φαγί· εἶνε κα-
λὰ.—Ποῖα ἡ καλωσύνη του; ὅτι τρώγατε περισσότερον;
καὶ νομίζετε ὅτι τὸ νὰ τρώγητε περισσότερον ὅλ' ἤθε καὶ
πλέον ὕγιαι; Ἐχετε ὁμῶς δίκαιον· ἀνακατωμένη κεφαλή
ἀνακατωμένο στομάχι θέλει. Βέβαια δὲν ἔχετε ὁρεξίν καὶ
προσπαθεῖτε νὰ τὴν εὐρητε μετὰ τὰ πολλὰ φαγητὰ, ἀλλὰ τὰ
πολλὰ φαγητὰ δὲν φέρουν ὕγιαι· ἡ ὁρεξίς ποῦ γεννᾶται ἀ-
πὸ τὰ πολλὰ φαγητὰ εἶνε κἀλπικὴ· ἡ ἀληθινὴ ὁρεξίς εἶνε
ἐκείνη, ποῦ τρώγεις τὸ ψωμί καὶ τὸ χυλοῦμα, ἢ τὴν ἐ-
λῆν καὶ νομίζεις ὅτι εἶνε ἱσχυρὰ· αὕτη ἡ ὁρεξίς κάμνει
τὸ φαγί ὕγιαινον καὶ ἡ ὁρεξίς αὕτη γεννᾶται ὑστερα
ἀπὸ μίαν καλὴν ἐργασίαν, ἢ ἐποὶα φέρει τὴν καλὴν πεί-
ναν. Σεῖς, πιστεῦω οὐδέποτε πεινάτε· καὶ διὰ νὰ κάμνετε ὁρε-
ξιν νὰ φάτε, κάμνετε χίλια πράγματα. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν ζῇ-
τε πολλὸν καιρόν. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ πρκαρικὰ ἀσθένεια σὰς
ρίπτει ὡς τὸ στρώμα. Νὰ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὠληγό-
στευσαν τὰ χρόνια τῶν ἀνθρώπων. Ἐδῶ ἀμέσως ἀπελογή-
θη ἡ δισεγγόνη καὶ μοῦ λέγει—χα· εἶδες; γι' αὐτὸ κ'
ἡμεῖς ἔχομεν τὸ πιάτο διὰ νὰ χορεύωμεν, διότι δὲν ἔχο-
μεν ἄλλην ἐργασίαν.—Δὲν ἔχετε ἄλλην ἐργασίαν; Κι'
αὕτην ὁλην τὴν αὐλήν ἐδῶ διατί δὲν τὴν τοκαπίζετε νὰ
τὴν φυτεύσητε καὶ καθ' ἡμέραν νὰ τὴν καλλιεργήτε; χο-
ρεύετε; καλὰ· νὰ χορεύετε θεηλοὶ χωριστὰ καὶ ἀρσενικοὶ
χωριστὰ· ὅχι νὰ μοῦ κάμνετε ἀρσενικοθεηλοὺς χορούς. Κα-
θε πρᾶγμα μετὰ τὴν σειράν του καὶ μετὰ τὴν τάξιν του καὶ
μετὰ τὸ πρέπον του.

(ἀκολουθεῖ).

ΛΟΓΟΓΡΗΦΟΣ 1

Ἦκα θάρρει! ὦ τίς, εἶνε φύλλο; ἔ!

Τίς ἡ γῆ; ἄσπε τοὺς ὄμματα τ' ὡς στολόν.

ΑΙΝΙΓΜΑ 23ον.

Ὅταν βλέπῃς, δὲν με βλέπει;

Καὶ με βλέπει; ἂν δὲν βλέπῃ;

Πᾶσαι, φίλε μου, νὰ βλέπῃ;

Καὶ σὲ ταχὺ πως με βλέπει;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία νέα καλὰ	190—200
δευτέρως ποῖοι. " "	170—180
" ξυνισμένα " "	140—145
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	60
σταφίδες ξηραῖ " " "	55
σταφίδες βρασταὶ " " "	48
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ " " "	9—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	90—92
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τὴν
Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ
τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον
Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι'
ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ
δέχωμαι ἀμ. α. ν. α. τ. α. καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων
χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας
ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέ-
σω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ δι-
άφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον τα-
χυδρομεῖου νὰ ἐλλῶ ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐ-
κείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον
των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πά-
σης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται
νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ'
Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσὸς 1 Ἰουνίου 1889.

Σταύρος Ματεῖδης.